

være ubetimelig. Ja, det forekommer mig rigtignok, at, skal Rigsdagen vente med et Mistillidsvotum imod et Ministerium, indtil den Dag, da, jeg vil ikke sige hele Ministeriet, men en Gæste i Ministeriet, det virkelige Ministerium, finder et Mistillidsvotum betimeligt (Munterhed), saa turde den Ret, som vi have i saa Henseende, ligne den Trost, som vi fik i sin Tid med Hensyn til Provindsstænderne i Slesvig, da vi bade om, at de ikke skulde blive gjenoprettede, — den Trost, som lyder: nei, det er ikke skeet, og det skal heller ikke skee, de staae der endnu ganske fast og uroffeligt (Munterhed).

Krabbe: Forslagsstillerne, hvoriblandt ogsaa jeg hører, kunde ikke vente, og vi vidste det, at ikke alle det ærede Things Medlemmer vilde slutte sig til os i Balget af den Fremgangsmaade, vi have foreslaaet; men derimod tør jeg dog, efter de Udtalelser, som her tidligere ere fremkomne, være overbevist om, at Alle vilde være enige med os i, at vi skyldte det danske Folk, at vi skyldte os selv, Folkets Talsmand, at søge at formaae Ministeriet til at bringe et klarere Lys over vore indre og ydre politiske Forhold, end vi hidtil have modtaget ved de lidet tilfredsstillende Dplysninger, der ere os meddeelte, og at vi modtage disse Dplysninger, førend vi nu skilles fra hverandre. Naar en æret Landstingsmand (Stampe) har yttret, at han sluttede sig til de vægtige Stemmer, som havde udtalt sig imod at indgive et Mistillidsvotum, og at han derfor vilde stemme imod, at Adressen skulde nyde Fremme, da tillader jeg mig at slutte mig til andre meget vægtige Stemmer, til en Stemme af en Mand, som paa Grund af sin tidligere Stilling meget nøie kjender Forholdene i Her-

tugdømmerne; og denne Mand har vel ikke sluttet sig til Adressen, men han har dog erklæret, at, naar Ministeriet . . .

Formanden: Jeg troer vist, at den ærede Landstingsmand kommer ind paa en bestemt angiven Uttring i det andet Thing, og det kan jeg ikke tilstede.

Krabbe: Jeg veed da ikke, paa hvilken Maade jeg skal kunne komme frem med en Uttring, som ikke er min egen — —

Formanden: Men som er en i det andet Thing fremsat Uttring; den ærede Landstingsmand vil vistnok give mig Ret i, at det ikke kan tilstedes at fremdrage en saadan her.

Krabbe: Ja, saa kan jeg ikke udtale, hvad jeg i denne Retning vilde udtale. Men i alt Fald forekommer det mig dog ikke, at de af den ærede Landstingsmand anførte Grunde kunne være tilstrækkelige til at motivere ham til ikke at ville stemme for denne Sags Fremme. Thi det vil jo dog beroe paa det høitærede Things Beslutning under en senere Forhandling, hvorvidt Thinget vil gjøre Adressen til sin, eller hvilke Forandringer og Tilfætninger der overhovedet skal foretages med den, og det forekommer mig derfor, at der ikke kan være nogen tilstrækkelig Grund til allerede nu at ville stemme imod, at Sagen fremmes. Thi jeg maa gjøre det høitærede Thing opmærksom paa, at, naar man stemmer derimod, da vil det omtrent være det Samme som at give Ministeriet et Tillidsvotum (Nei!), og, hvorledes end Ansuelserne ere, om man ikke vil give det et Mistillidsvotum, saa troer jeg dog efter de Uttringer, der her ere faldne, at man ikke er findet at ville give Ministeriet et Tillidsvotum.